

10
49
Dossier nr.3670/2/2013

1674/2013

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Încheiere

Ședința din Camera de Consiliu din data de 23.05.2013

Curtea constituită din:

Președinte:

Raluca Moroșanu

Grefier:

Constanța-Mirela Sbîrciog

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror Ana Maria Gligan.

Pe rol, se află soluționarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petentul Preda Răducu Valentin împotriva Ordonanței nr.435/P/2012 din data de 17.05.2013.

La apelul nominal făcut în Camera de Consiliu a răspuns petentul **Preda Răducu Valentin** personal, asistat de apărător ales Dascălu Crenguța cu împuternicire avocațială nr.1041097/2013 depusă la dosar și avocat Adelin David cu împuternicire avocațială nr.1265770/2013 depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care a înmănat doamnei avocat Dascălu Crenguța notele grefierului de ședință din data de 21.05.2013.

Apărătorul ales al petentului arată că nu a primit înregistrarea ședinței din data de 21.05.2013.

Solicită să se ia act că la dosarul de urmărire penală se află documente clasificate "secret de stat". Motivează cererea pe art.3 și 4 Cod procedură penală în ceea ce privește rolul activ al instanței și apreciază că are relevanță prin prisma dispozițiilor art.143 Cod procedură penală. Arată că prima învinuire ce i se aduce petentului este aceea de deținere de documente clasificate susceptibile de a afecta siguranța națională, or aceste documente clasificate se află la dosarul de urmărire penală, astfel încât aceste documente au devenit publice. Or, potrivit legii, ca aceste documente să poată fi atașate unui dosar acestea trebuie declassificate prin hotărâre de Guvern la propunerea emitentului, Serviciul Român de Informații.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că o astfel de solicitare excede competenței, există un dosar de urmărire penală emis de către un organ de urmărire penală, cererea se analizează în cameră de consiliu cu privire la o măsură preventivă și consideră că nu se poate pune în discuție caracterul secret sau neseecret al acestor acte.

Curtea apreciază că solicitarea apărării reprezintă unul dintre motivele plângerii și în consecință se va discuta odată cu fondul.

Apărătorul ales al petentului solicită îndreptarea erorilor strecurate în încheierea de ședință din data de 21.05.2013 și de a se pune la dispoziție caietul grefierului precum și înregistrările ședinței. Depune la dosar cerere în acest sens și invocă dispoziția alin.4 Cod procedură penală.

Curtea dispune să se comunice notele grefierului conform legii și cererea referitoare la înregistrările ședinței de judecată și de tranșarea acestora, dispozițiile art. 304 al.4 C.p.p. permițând numai înmânarea pe notele grefierului iar nu a înregistrării audio a ședinței ori tranșarea acestora.

Apărătorul ales al petentului solicită îndreptarea erorilor strecurate în încheierea de ședință din data de 21.05.2013 în sensul ședința din data de 21.05.2013 a solicitat o copie a transcrierii audio din 21.05.2013 și s-a consemnat că a solicitat doar notele grefierului.

Al doilea motiv se referă la faptul că apărarea a solicitat ca instanța să ia act de faptul că documentele clasificate „secret de stat” se află la dosarul cauzei și s-a consemnat faptul că apărătorul învederează că la dosarul cauzei se află aceste documente.

De asemenea, solicită să se completeze încheierea anterior menționată cu concluziile reprezentantului public referitor la existența la dosar a actelor clasificate întrucât lipsește din încheiere, iar concluziile procurorului au fost acelea că la interpelarea instanței, reprezentantul Parchetului a susținut că există această posibilitate având în vedere natura cauzei.

De asemenea, nu s-a mai consemnat faptul că ședința era publică, întrucât dacă era menționat în antet, nu a reieșit din practica încheierii că a solicitat să se constate acest lucru.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu a participat la ședința anterioară și nu poate să pună concluzii cu privire la ce a solicitat doar avocatul.

Curtea, referitor la solicitarea de a se consemna că ședința a fost publică, constată că aceasta rezultă din antetul încheierii, fiind menționată împreună cu ședința de judecată din data de 21.05.2013 a fost publică.

Curtea respinge cererea de a se menționa că apărarea a solicitat instanța să ia act de faptul că documentele clasificate „secret de stat” se află la dosarul cauzei deoarece acest aspect a fost deja consemnat în încheierea de judecată de la acea dată.

Curtea dispune rectificarea încheierii din data de 21.05.2013 în sensul că apărătorul petentului a solicitat o copie de pe transcrierea audio a ședinței de judecată și se va menționa că nu se va comunica transcrierea ședinței de judecată în acest termen întrucât nu este procedural, în mod legal se comunică conform art.304 C.p.p. notele grefierului de ședință.

Curtea dispune rectificarea încheierii din data de 21.05.2013 în sensul că se va menționa susținerea reprezentantului Ministerului Public în sensul că

Există posibilitatea ca la dosar să se afle documente secrete având în vedere natura cauzei.

Apărătorul ales al petentului solicită încuviințarea probei cu înscrisuri reprezentând încheierea din data de 27.03.2013 dispusă în dosarul nr.2299/2/2013 unde se consemnează în mod eronat că petentul a recunoscut săvârșirea faptelor. Apreciază că această probă este utilă, concludentă, pertinentă și poate duce la soluționarea cauzei în ceea ce privește exigențele art.143 Cod procedură penală. Tot în acest sens, o altă încheiere prin care în mod eronat s-a consemnat faptul că petentul învederează instanței că recunoaște săvârșirea infracțiunii de deținere și nu de divulgare, ori petentul a susținut că învinuirea ce i se aduce este aceea de deținere de documente clasificate și nu de divulgare a acestora. Apreciază că acestea au înrăurire în această cauză având în vedere dispozițiile art.143 Cod procedură penală-indicii temeinice din care să rezulte faptul că petentul ar fi comis fapta de care este învinuit. Or,nu dorește ca parchetul să uziteze de aceste încheieri ca fiind o recunoaștere a săvârșirii învinuirilor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că înscrisurile propuse nu au nici o relevanță cu privire la analizarea acestei măsuri preventive neprivative de libertate, oricum indiciile indicate de parchet nu privesc declarațiile de recunoaștere ale învinuitului motiv pentru care pune concluzii de respingere a cererii.

Curtea, după deliberare, respinge cererea de depunere la dosar a acestor două încheieri întrucât nu au legătură cu obiectul cauzei și instanța nu poate dispune asupra lor, nefiind nici instanța care a pronunțat respectivele încheieri, nici instanța de control judiciar.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul în dezbateri.

Apărătorul ales al petentului, avocat Dascălu Crenguța, solicită în temeiul art.140/2 alin.7 Cod procedură penală admiterea plângerii împotriva ordonanței atacate astfel cum aceasta a fost formulată și motivată în fapt și în drept și în consecință să se dispună revocarea măsurii preventive întrucât aceasta este netemeinică și nelegală atât în ceea ce privește scopul prevăzut de la art.136 Cod procedură penală cât și a pericolului social prevăzut de art.148 lit.f Cod procedură penală.

În ceea ce privește condițiile de admisibilitate a acestei cereri, potrivit art.139 alin.1 Cod procedură penală când măsura preventivă a fost luată cu încălcarea prevederilor legale sau nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii preventive, aceasta trebuie repetată din oficiu sau la cerere.

Solicită să se observe faptul că ordonanța atacată nu este motivată în sensul legii și anume procurorul de caz învederează faptul că urmează a se efectua noi acte de urmărire penală care justifică necesitatea prelungirii acestei măsuri, respectiv audierea unor persoane,reaudierea unor martori, audierea învinuiților, solicitarea de ridicare a altor documente, evaluarea acestora. Apreciază că în cuprinsul ordonanței există o înșiruire de acte de urmărire penală efectuate în cauză sau care urmează a se efectua în cauză, fără a arăta

relevanța acestora față de persoana petentului. Or, solicită să se observe în dosarul de urmărire penală din data de 26.03.2013, dată la care s-a dispus extinderea urmăririi penale pentru petentul-învinuit nu s-a mai efectuat nici un act de urmărire penală care să-l privească pe acesta cu excepția prelungirii măsurilor preventive, de mai mult de două luni petentul nu a fost solicitat de DNA în vederea audierii sau efectuării unor alte acte de procedură.

Referitor la criticile în ceea ce privesc dispozițiile art.145 alin.2 și respectiv dispozițiile art.203 alin.2 Cpp vor fi susținute de celălalt apărător.

Cu privire la dispozițiile art.148 lit.f Cod procedură penală, temei de drept care a stat la baza prelungirii acestei măsuri, apreciază că este îndeplinită doar prima condiție a acestui act normativ respectiv aceea că într-adevăr pedeapsa pentru învinuirea ce i se aduce petentului este mai mare de 4 ani, însă cea de a doua condiție nu este îndeplinită și anume probe din care să rezulte că inculpatul lăsat în stare de libertate ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică. Or, aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ astfel cum a prevăzut legiuitorul prin dispozițiile art.148 alin.1 lit.f Cod procedură penală.

În ceea ce privește dispozițiile art.143 Cod procedură penală, condiția prevăzută de acesta nu este îndeplinită, nu sunt probe și indicii temeinice din care să rezulte că petentul a săvârșit faptele pentru care este învinuit.

Cu privire la prima învinuire ce i se aduce, respectiv aceea de luare de mită, poziția este aceea că aceasta nu corespunde adevărului faptul că în lipsa secretarului de stat din Ministerul Transportului, Septimiu Buzășu, plățile de către CNADNR se aprobau de către petent, arată că nu a semnat sau avizat nici o plată cu privire la acest contract încheiat între CNADNR și Utigroup SA București întrucât nu intra în atribuțiile sale de serviciu.

De asemenea, nu corespunde adevărului nici faptul că ar fi acceptat promisiunea și nici că ar fi fost posibil acceptarea acesteia din moment ce nu exista promisiunea de a primi din partea domnului Bohâlțeanu Tudor Gabriel și a lui Radu Cătălin suma de 50.000 de euro în scopul de a aproba plata către CNADR a facturii emise la data de 22.11.2012 în executarea contractului privind sistemul informatic și de control al rovinietei.

În ceea ce privește învinuirea de complicitate la deținere și folosire în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce constituie secret de stat reținută în forma complicității, învederează că nici aceasta nu corespunde adevărului și anume că ar fi efectuat vreun act de sprijinire a numitului Manolachi Dan Emil în acțiunile sale de folosire a unor informații legate de măsurile organelor de urmărire penale ce nu erau destinate publicității, ori acte de deținere a unor documente ce constituie secrete de stat în condiții susceptibile să pună în pericol siguranța statului. Or, documentele la care se face referire în învinuirea ce i se aduce au fost depuse la dosarul cu nr.2981/2/213 înregistrat pe rolul Curții de Apel București astfel acestea au devenit publice deși nu au fost declassificate prin hotărâre de guvern aspect ce a fost învederat instanței și la termenul 24.04.2004 atât petentul cât și apărătorii acestuia. Totodată, aceste documente se află și la dosarul prezentei cauze.

12

astfel cum a fost învederat și la termenul anterior, aceste documente au devenit publice. În opinia apărării, dacă aceste documente au devenit publice nu mai pot constitui secrete de stat și în atare situație nu se regăsește situația în care se pune în pericol siguranța statului.

Apărătorul ales al petentului, avocat Adelin David, arată că învinuitul este absolvent de studii superioare, ofițer de marină, nu a mai avut nici un conflict cu legea anterior declanșării cercetărilor în prezenta cauză, are un copil în întreținere, iar această măsură îi afectează grav relațiile de familie, în condițiile în care domiciliul și familia sa sunt în Constanța, iar acesta având doar o reședință de serviciu în București. Apreciază că învinuitul are o educație și o pregătire de natură să convingă instanța să revoce măsura obligării de a nu părăsi localitatea dispunând înlocuirea acesteia cu măsura obligării de a nu părăsi țara fiind la fel de restrictivă. Arată că de 3 luni de zile învinuitul a dat dovadă de strictețe supunându-se neîntârziat la oricare dintre obligațiile impuse neexistând nici o bănuială sau indiciu ca acesta ar dori să se sustragă de la urmărire astfel încât un control similar s-ar putea efectua și în cazul obligației de a nu părăsi țara. Solicită să se aibă în vedere că învinuitul nu a intervenit în buna desfășurare a procesului penal ori să periclitizeze în vreun fel bunul mers al urmăririi penale, chiar domnul procuror a afirmat în cursul lunii februarie faptul că nu o să mai aibă prea multă nevoie de prezența învinuitului drept pentru care după audierea și reaudierea învinuiților și a martorilor, după solicitarea și primirea unei serii de documente din partea instituțiilor statului de aproximativ două luni învinuitul nu mai este chemat la parchet decât pentru a i se aduce la cunoștință prelungirea măsurii luate în cauză.

Solicită să se aibă în vedere faptul că deși s-au formulat cereri prin care a solicitat de nenumărate ori să se indice de către organul de urmărire penală în mod expres care sunt persoanele cu care învinuitul nu are dreptul să comunice direct sau indirect, nu s-a primit nici un răspuns în sensul celor solicitate.

Invocă practică judiciară cu privire la învinuirea ce i se aduce învinuitului că ar fi săvârșit fapta pentru care este cercetat nu justifică luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, ci este necesară existența la dosar a probelor pentru a dovedi concret existența pericolului public. În acest sens, evidențiază două spețe similare, respectiv Creangă contra României din 15.06.2010 privind foiosirea unor termeni vagi și imprecisi și Tiron contra României cu privire la caracterul prea abstract al motivelor și al altor formule similare care repetă de-a lungul timpului pe aceleași criterii. Consideră că în mod rezonabil urmează să se observe în temeiul art.139 alin.2 Cod procedură penală faptul că nu mai există nici un temei legal pentru ca această măsură să fie prelungită în continuare, ordonanța este nelegală întrucât nu este motivată în fapt fiind dată cu nerespectarea disp.art.203 alin.2 Cod procedură penală astfel încât măsura obligării de a nu părăsi localitatea dacă va fi prelungită în continuare, va conduce la depășirea limitelor rezonabile nemaifiind proporțională cu scopul urmărit și ca atare abuziv. Solicită admiterea plângerii împotriva ordonanței nr.435/P/2012 din data de 17.05.2013, revocarea acestei măsuri ca

